

30 И ѣто, двѣма слѣпцѣмъ, който седѣха при пж'татѣ, като чѣха, че 'исуса замѣнѣва, извыкаха, и говорѣха: помилѣи ны Господи, Ѣвѣне Давидовѣ.

31 Я народо ѣмъ запрѣщаваше да мѣж кнатѣ: но оны выкаха по ѣкв, и говорѣха: помилѣи ны Господи, Ѣвѣне Давидовѣ.

32 И запрѣсе 'исуса, и повыка ги, и рече: що ѣскате да ви оучинимъ; рекоха мѣ: Господи, да ни се ѡвѡратѣ очи те.

33 И пожалѣ ги 'исуса, и прикоснасе на очи те ѣмъ: и тоѣ часѣ прогледаха очи те ѣмъ: и ѡидоха слѣда неѣ.

ГЛАВА ХІІ.

И коѣто приближиха при 'иерусалимѣ, и доидоха въ вифсѣгаѣ като гора та вѣлеѣнска, тоѣѣва 'исуса прати двѣма ѡ оученицѣмъ те си, и рече ѣмъ:

2 Идѣте въ село то, штоѣо ѣ срещѣ васѣ, и ѣкѣе ще да намѣриче ослица привѣрзана, и ждрѣкѣ сѣнѣл: ѡвжрѣте и доведѣте ми ги.

3 И ѣко ви рече нѣкой нѣшо: ще да речѣте, зашо на господѡратѣ ѣмъ трѣвѣватѣ: и ѣкѣе ще ги прати.

4 И тоѣѣ сѣчкѣ то выдѣ.

за да се испѡлни рѣчено то презѣ прорѡкатѣ, който говорѣ:

5 Речѣте на дѣерка та Ѣвѣнова, ѣто Царѣ твоѣ ѣдва камѣ теѣе крѡтокѣ, и возсѣднѣла на ослица, и на ждрѣкѣ сѣнѣл подѡрѣмниковѣ.

6 И като ѡидоха оученицѣмъ те, направѣха какѣѣѣѣ ѣмъ заповѣдѣ 'исуса.

7 И доведоха ослица та и ждрѣкѣ то: и тѡриха на нихѣ дрѣхи те си, и качѣсѣ на нихѣ.

8 Я по много то народи постилаха дрѣхи те си по пж'татѣ; ѣ дрѡги сѣчѣха вѣѣѣѣ ѡ дрѣвеса та, и постилаха по пж'татѣ.

9 Я народи те, който вжрѣха предѣ неѣѣѣ, и слѣдѣ неѣѣѣ, выкаха, и говорѣха: ѡсѣнна Ѣвѣнѣ Давидовѣ: благословѣнѣ, който ѣде въ ѣмето Господне: ѡсѣнна въ вышнихѣ.

10 И коѣто вѣѣзе тоѣѣ во 'иерусалимѣ, потрѣсѣсе сѣчкѣѣ градѣ, и говорѣше: кой ѣ тоѣѣ;

11 Я народи те двѣма: тоѣѣ ѣ 'исуса прорѡкѣ, който ѣ ѡ Галѣѣѣѣѣ Назарѣтѣ.

12 И вѣѣзе 'исуса въ цѣрква та Бѡжѣѣ, и испѣдѣ сѣчкѣ те, който продаѣаха ѡ кѡпѣѣѣѣ въ цѣрква та; и